

Sygn. akt II K 108/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** Józefa Iwańskiego

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 25 maja 2017 roku

sprawy

D. C.

urodz. (...) w E.

syna A. i A. z d. N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 października 2016 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5998 zł w ten sposób, że wystawił w serwisie aukcyjnym Allegro.pl aukcję nr (...) o sprzedaży jedenastu telefonów komórkowych m-ki i (...), a po zadeklarowaniu chęci zakupu dwóch z nich przez S. L. i wpłaceniu przez nią kwoty 5998 zł na podany przez niego rachunek bankowy nie wywiązał się z wiążącego zobowiązania i zwrócił jej kwotę jedynie 50 zł, czym ostatecznie działał na szkodę Grupy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., która zwróciła kupującej jako rekompensatę kwotę 5948 zł w ramach Programu Ochrony Kupujących,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

1. Oskarżonego D. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 286 § 1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech), oddając go w okresie próby pod dozór kuratora.
3. Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 (sześć) miesięcy.
4. Na mocy art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego D. C. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i z tego tytułu zasądza od oskarżonego D. C. na rzecz pokrzywdzonego Grupy (...) Sp. z o.o. w P. kwotę (...),- (pięciu tysięcy dziewięciuset czterdziestu ośmiu) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 108/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 25 października 2016 roku S. L. za pośrednictwem portalu Allegro dokonała zakupu od (...) D. C. dwóch iPhone'ów 7 za łączną kwotę 5 998,00 złotych - transakcja (...). Następnego dnia S. L. dokonała przelewu za powyższy zakup na wskazany przez sprzedawcę rachunek za pośrednictwem rachunku w PayU. Zgodnie z ustaleniami towar miał być dostarczony w terminie 7 dni bez dodatkowych opłat. Po upływie powyższego terminu S. L. kontaktowała się wielokrotnie z D. C. który podawał różne przeszkody w realizacji umowy i zwlekał z wysyłką zakupionego towaru.

Następnie została dostarczona S. L. przesyła za pobraniem na kwotę 6100 złotych której nie odebrała. Według D. C. współpracująca z nim firma omyłkowo wysłała zamówiony towar za pobraniem. Ze względu na dalszy brak dostarczenia zamówionego i opłaconego towaru S. L. odstąpiła od umowy i zażądała zwrotu pieniędzy. D. C. podawał różne przyczyny nie wywiązywania się z powyższego i odkładał zwrot pieniędzy, aż 24 listopada 2016 roku kontakt z nim się urwał i przestał odpowiadać na wiadomości i odbierać telefony.

W dniu 29 listopada 2016 roku D. C. przelał na rzecz S. L. kwotę 50 złotych.

Grupa (...) sp. z o. o. w dniu 13 stycznia 2017 roku dokonała przelewu w kwocie 5948 złotych na rachunek S. L. z tytułu aukcji nr (...) jako rekompensatę z programu ochrony kupujących.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania S. L. k. 164-165, 2-3, a ponadto na podstawie wydruku z rachunku k. 7, 9, 100, faktury k. 8, danych z aukcji Allegro k. 19 -20, pisma Allegro k. 116-121.

Oskarżony D. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynów i odmówił składania wyjaśnień w sprawie.

Nie przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu nie zasługują na uwzględnienie albowiem pozostaje w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w tym zwłaszcza zeznaniami pokrzywdzonej S. L..

Zeznała ona, iż na portalu Allegro dokonała zakupu dwóch telefonów iPhone 7 za kwotę 5998 złotych od D. C. i przelała mu powyższą kwotę. Po upływie uzgodnionego siedmiodniowego terminu wysyłki i braku otrzymania towaru kontaktowała się telefonicznie i mailowo z D. C.. Podała, iż mężczyzna ten zwlekał z wysyłką telefonów i miał cały czas jakieś wymówki, kombinował, kręcił. Następnie przed 11 listopada 2016 roku zadzwonił do niej kurier i powiedział, że ma dla niej przesyłkę za pobraniem w kwocie 6100 złotych. Nie odebrała tej przesyłki ponieważ miała już z góry opłacone telefony. Zadzwoniła do D. C. który powiedział, iż doszło do jakiejś pomyłki ze strony firmy z którą współpracuje i wszystko wyjaśni i odezwie się. Ze względu na brak kontaktu ze strony sprzedającego odstąpiła od umowy i poprosiła o zwrot pieniędzy. Wielokrotnie kontaktowała się ze sprzedającym upominając się o zwrot pieniędzy ale ten cały czas wymyślał nowe historie i dlatego w dniu 24 listopada 2016 roku przekazała mu, że ma czas na zwrot pieniędzy do 28 listopada 2016 roku. Po tym kontakt ze sprzedającym urwał się i przestał on odpowiadać na wiadomości oraz odbierać telefony. Jedynie w dniu 29 listopada 2016 roku przelał on na jej rachunek kwotę 50 złotych.

Powyższe zeznania znajdują potwierdzenia tak w zarówno w fakcie zakupu towaru k. 8, 9, 19-20, jego opłacenia k. 8, 9, jak i unikaniu realizacji zawartej transakcji przez oskarżonego k. 26-32, 35-36.

Ponadto zwrócić należy uwagę, iż S. L. jak podała nie była jedyną osobą co do której oskarżony podobnie postępował co wynika tak z ustaleń S. L. i danych złożonych przez nią do akt sprawy k. 11-12, 17-18.

Zdaniem Sądu postępowanie oskarżonego w postaci zwodzenia o rychłej wysyłce towaru, a później zwrocie pieniędzy było zaplanowanym działaniem realizowanym w stosunku do pokrzywdzonej. Ponadto zdaniem Sądu celowa była również wysyłka towaru za pobraniem jak również symboliczny zwrot w kwocie 50 złotych w celu wykazywania pozorów próby realizacji umowy czy też dążenia do zwrotu pieniędzy co miało miejsce także przy innych transakcjach oskarżonego. Zwrócić należy, iż jak zeznała pokrzywdzona oskarżony zawsze tłumaczył, iż niezwłocznie nastąpi

realizacja umowy lub zwrot pieniędzy, a w sytuacji gdy już oczywiste było, iż nie jest to realizowane kontakt z oskarżonym urwał się.

Efektem zachowania oskarżonego było wypłacenie przez Allegro kwoty 5948 złotych na rachunek S. L. z tytułu aukcji nr (...) jako rekompensatę z programu ochrony kupujących.

W tej mierze powyżej opisane dowody zasługują na obdarzenie ich wiarą są spójne, logiczne, wzajemnie korespondują ze sobą tworząc wewnętrzną całość.

Zdaniem Sądu w świetle powyższych dowodów oczywiste jest, iż oskarżony nie miał zamiaru zrealizowania zawartej z S. L. transakcji nr (...), a dalsze jego działania w tej mierze stanowiło jedynie pozorowanie ciężących na nim obowiązków.

Dlatego też rzeczywistość wyglądała jak w powyżej przedstawionym stanie faktycznym, a jego wina nie budzi wątpliwości.

Zdaniem Sądu z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż kontrahent w transakcji dwustronnej nie ma obowiązku ujawnienia swojej czy też swojej firmy sytuacji materialnej, niemniej jednak tylko nie będzie to miało charakteru wprowadzenia w błąd w rozumieniu art.286 § 1 kk, gdy podmiot taki przy zachowaniu czytelnych zasad dla obu stron będzie miał faktyczną możliwość realizacji przyjętego na siebie umownie zobowiązania w dacie jego powstania, bez świadomego powodowania szkody w majątku swego wierzyciela. W przeciwnym razie tworzenie fikcji poprzez zatajanie faktycznego stanu w tym finansowego tworzy mylne wyobrażenie o możliwościach realizacji swoich zobowiązań.

W niniejszej sprawie oskarżony z góry wiedział, o czym nie informował pokrzywdzonej, iż wywiązanie się z umowy po jego stronie nie nastąpi. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego art. 286 § 1 kk należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd) ale także i to że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (zob. L. Gardocki, Prawo Karne, Warszawa 2002, także wyrok SA w Katowicach z 13.12.2001 r. , sygn. II Aka 312/01, KZ 3 2002, Nr4, poz.450).

Powyższe jest zgodne z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r. III KK 308/12.

Mając więc na uwadze powyżej opisany materiał dowodowy w niniejszej sprawie wina oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia przypisanego mu czynu są oczywiste i nie mogą budzić wątpliwości, a rzeczywistość wyglądała jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym .

Czyn którego się dopuścił stanowi przestępstwo określone w art.286 § 1 kk.

Zdaniem Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu jest znaczny zwłaszcza przy nagminności podobnych czynów. Oskarżony doprowadził pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na dość znaczną kwotę.

Jako okoliczność łagodzącą przyjęto dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza, co do przestrzegania przez niego porządku prawnego, dlatego też wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres lat 3 tytułem próby. Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnieniu nagminności przestępstw tego rodzaju. Ponadto umożliwi mu naprawienie wyrządzonej szkody. Orzeczony okres

próby jest w ocenie Sądu wystarczający do zweryfikowania pozytywnej prognozy w tym zakresie. Ponadto zobowiązano go do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 miesięcy.

Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz (...) Spółka z o. o. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 5948 złotych.

Ze względu na sytuację majątkową zwolniono oskarżonego od opłaty sądowej i kosztów sądowych- art. 624 1 kpk.